

Žalovaní: Tugdual Carluer, Yann Latouche, Dominique Legeard, Thierry Leleu, Dimitri Pinschof, Brigitte Plunian a Rozenn Marechal

Předběžné otázky

- 1) Je nařízení č. 1107/2009 ⁽¹⁾ v souladu se zásadou předběžné opatrnosti, pokud konkrétně nedefinuje, co je účinná látka, a je tedy na žadateli, aby se rozhodl, co ve svém výrobku označí za účinnou látku, přičemž má možnost soustředit obsah celé svojí dokumentace k žádosti na jedinou látku, ačkoliv jich hotový výrobek uváděný na trh obsahuje víc?
- 2) Je zajištěno dodržování zásady předběžné opatrnosti a nestrannosti povolování k uvedení na trh, pokud testování, analýzy a posouzení nezbytné pro sestavení dokumentace provádějí pouze žadatelé, kteří je mohou prezentovat zaujatě, přičemž není provedena žádná nezávislá protianalýza?
- 3) Je zajištěno dodržování zásady předběžné opatrnosti a nestrannosti povolování k uvedení na trh, pokud jsou zprávy o žádostech o povolení nezveřejňovány pod záminkou ochrany průmyslového tajemství?
- 4) Je nařízení č. 1107/2009 v souladu se zásadou předběžné opatrnosti, pokud nikterak nezohledňuje skutečnost, že účinných látek je více a že tyto látky působí současně, zejména pokud na evropské úrovni neupravuje žádnou specifickou komplexní analýzu společného působení účinných látek v rámci jednoho výrobku?
- 5) Je nařízení č. 1107/2009 v souladu se zásadou předběžné opatrnosti, pokud ve svých kapitolách 3 a 4 nestanoví povinnost provést analýzy toxicity (genotoxicity, zkoušky karcinogenity, zkoušky narušení endokrinního systému, ...) pesticidních přípravků v podobě, v níž jsou uváděny na trh a které jsou vystaveny spotřebitelé a životní prostředí, přičemž počítá pouze s povšechnými zkouškami, které vždy provádí žadatel?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. 2009, L 309, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Španělsko) dne 16. února 2018 – Marc Gómez del Moral Guasch v. Bankia S.A.

(Věc C-125/18)

(2018/C 152/22)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobce: Marc Gómez del Moral Guasch

Žalovaná: Bankia S.A.

Předběžné otázky

- 1) Musí být IRPH Cajas ⁽¹⁾ předmětem soudní ochrany v tom smyslu, že se posuzuje jeho srozumitelnost pro spotřebitele, aniž by tomuto posuzování bránila skutečnost, že je tento index upraven podzákonnými nebo správními předpisy, protože tento případ není – vzhledem k tomu, že se nejedná o závazný předpis, nýbrž je takový variabilní běžný smluvní úrok vkládán do smlouvy poskytovatelem fakultativně – upraven článkem 1 odst. 2 směrnice 93/13 ⁽²⁾?
- 2) 2.1 Je podle [ustanovení] čl. 4 odst. 2 směrnice 93/13, které nebylo do španělského právního řádu provedeno, v rozporu se směrnicí 93/13 a s jejím článkem 8 situace, kdy španělský soud odkáže na čl. 4 odst. 2 téže směrnice a uplatní jej, když toto ustanovení nebylo do španělského právního řádu provedeno z vůle zákonodárce, jenž usiloval o stupeň naprosté ochrany ve vztahu ke všem ujednáním, která prodávající nebo poskytovatel může vložit do spotřebitelské smlouvy, včetně ujednání, která se týkají hlavního předmětu smlouvy, a i tehdy, kdyby byla sepsána jasným a srozumitelným jazykem?

- 2.2 Je v každém případě nezbytné pro účely porozumění podstatnému ujednání, konkrétně IRPH, předat nebo uveřejnit informace o následujících skutečnostech a údajích nebo o některých z nich?
- (i) Vysvětlení způsobu tvorby referenční sazby, to znamená informování o tom, že tento index zahrnuje vedle nominálního úroku i poplatky a další náklady, že jde o prostý, a nikoli vážený průměr, že poskytovatel musel vědět a informovat o tom, že měl uplatnit negativní rozdíl, a že poskytované údaje jsou na rozdíl od jiné obvyklé referenční sazby, a sice sazby EURIBOR, nevěřejné.
 - (ii) (ii) Vysvětlení dosavadního vývoje a možného budoucího vývoje spolu s informováním a uveřejněním grafů, které spotřebiteli jasně a srozumitelně ukazují, jaký byl vývoj této zvláštní sazby ve vztahu k sazbě EURIBOR, jenž je obvyklou sazbou pro úvěry zajištěné zástavním právem k nemovitosti.
- 2.3 Dospěje-li SDEU k závěru, že posoudit zneužívající povahu smluvních ujednání a vyvodit veškeré důsledky podle vnitrostátního práva musí předkládající soud, táže se tento soud Soudního dvora, zda neinformování o všech z nich nevede k neporozumění danému ujednání, neboť to je pro průměrného spotřebitele nejasné – čl. 4 odst. 2 směrnice 93/13 – nebo zda jejich opomenutí neznamená nepoctivé zacházení ze strany poskytovatele, takže kdyby byl spotřebitel vhodně informován, nesouhlasil s tím, aby referenční hodnotou jeho úvěru byl IRPH.
- 3) Bude-li určeno, že IRPH Cajas je neplatný, který ze dvou níže uvedených důsledků by v případě neexistence dohody nebo v případě, že by tato byla pro spotřebitele nepříznivější, byl v souladu s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice 93/13?
- 3.1 Zhojení smlouvy uplatněním obvyklého náhradního indexu, a sice EURIBOR, neboť jde o smlouvu vázanou především na úrokový výnos ve prospěch instituce, [která má postavení] poskytovatele.
 - 3.2 Upuštění od uplatňování úroku s ponecháním jediné povinnosti vrátit jistinu úvěru ve lhůtách určených úvěrováním, resp. dlužníkem.

⁽¹⁾ Índice de Referencia de Préstamos Hipotecarios Cajas (referenční index hypotečních úvěrů pro spořitelny).

⁽²⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288, oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 16. února 2018 – A-PACK CZ, s.r.o. v. Odvolací finanční ředitelství

(Věc C-127/18)

(2018/C 152/23)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Stěžovatelka (žalobkyně v řízení v prvním stupni): A-PACK CZ, s.r.o.

Další účastník řízení (žalovaný v řízení v prvním stupni): Odvolací finanční ředitelství

Předběžné otázky

- 1) Je možné čl. 90 odst. 2 směrnice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vykládat s ohledem na zásadu daňové neutrality a zásadu proporcionality tak, že členským státům umožňuje odchylnou úpravou stanovit takové podmínky, které pro určité případy vyloučí snížení základu daně v případě částečného nebo úplného nezaplacení ceny?